

Proslava, posvečena prazniku dela

Z DELOM GRADIMO

26. 5. smo se zbrali na šolski proslavi, da bi v mesecu aprilu za veliko nočjo in dnevom Zemlje počastili še dva praznika. Dan upora slovenskega naroda in praznik dela. Zavedli smo se, da so ljudje v tem mesecu proslavljali zmago dobrih poletnih duhov nad zimskimi demoni in da je to zagotovo dober razlog za praznovanje.

Posvetili smo se le enemu – prazniku dela. Morda tudi zato, ker mnogokdaj dvomimo, da delo osmišlja življenje. Želeli smo prepričati publiko, da je delo edino, kar v resnici šteje. Saj se je vendar človek – in človeška družba nasploh – udejanjila prav z njim.

Kot pravi Kahlil Gibran: »Prepričevali so vas, da je delo prekletstvo in napor nesreča. Toda povem vam, da s svojim delom izpolnjujete del pravadnega zemeljskega sna, ki vam je bil dodeljen ob samem rojstvu tega sna.«

Prisluhniki smo pesmi iz filma Sinji galeb, nastalem po literarni predlogi Toneta Seliškarja, z istim naslovom. Odlično jo je zapel naš otroški pevski zbor, pod vodstvom zborovodje g. Gorana Marića, ki je zbor spremljal s harmoniko.

Predstavili smo pesem Branka Hofmana, Praznovanje prvega maja, nastalo v šestdesetih letih, in se spomnili tistih, ki te dni najbrž nimajo prazničnega leska. Kdo neki bi to bil? Tisti, ki zaman stoji v dolgi vrsti pred uradom za zaposlovanje in čaka na delo, ki naj bi bila tako pravica kot človekova dolžnost? Ali tisti, ki ure in ure prebije na delovnem mestu, malodane sleherni dan in izgublja čas zase, za svojo družino? Ali brezdomec, ki si je po mnenju večine tako ali tako sam izbral tak način življenja in si je torej sam kriv? Odgnali smo črne misli in pustili prosto pot mislim naših učencev. Kaj njim pomeni delo in kaj lahko oni postorijo vsak dan, ne da bi to pomenilo izkoriščanje? Kaj radi počnejo, česa ne in kdaj delo osmišlja naše življenje? To bi naj bil naš mali skupni prispevek k temu, da bi bil v prihodnje praznični lesk v vseh očeh. In da bi bil praznik dela vsak deloven dan. Toda ne zapolnjen s prisilnim delom ali z delom za golo preživetje ali za golo korist, temveč z delom, ki osmišlja naše bivanje na tem svetu.

Plesalki jazz baleta, naša osmošolka Vita Trantura in gostja iz OŠ Kungota Zarja Ferlinc sta nas prevzeli s koreografijo, ki je delo mentorice plesne šole Izba – Monja Lorenčič.

In prisluhnili smo mislim otrok. Kadarkoli ne boste poznali odgovora, vprašajte otroke. Oni bodo vedeli. Da pa ne bi mislili, da le delo v gospodarstvu, industriji, zdravstvu, šolstvu nekaj šteje, smo citirali misel že omenjenega misleca – Kahlila Gibrana: «In če pridejo pevci in plesalci in igralci na piščali, kupite tudi od njihovih darov. Kar prinesejo, čeprav je to preja iz sanj, je obleka in hrana za vašo dušo.»

In razkrili smo še eno njegovo misel:« Če ljubite življenje v delu, vstopate v največjo skrivnost življenja. In če ne morete delati z ljubeznijo, marveč le z odporom, raje zapustite svoje delo ter sedite pred vrata svetišča in sprejemajte miloščino tistih, ki delajo z radostjo. Kajti če pripravljate kruh ravnodušno,

mesite grenkoben kruh, ki človeka le napol nasiti. In če z nejevoljo stiskate grozdje, vaša nevolja vinu dodaja strup.«

Šestošolka Ajda Nišič nas je očarala kot mažuretko.

Zaključili smo s pesmijo Srečka Kosovela, Jesensko tiho je v meni.

Jesensko tiho je v meni
in zunaj. Lepo,
kamor pomislim.

Ogromno delo me čaka.
Ni to veselo?

Ne borim se
za častno občestvo
v človeški družbi, marveč zanj
v svetu lepega
in pravičnega.

Kaj je veselje?
Življenja željnost.
Veselje do življenja.
Kaj nam priznanje!

Za korak sem bliže življenju,
v katerega moram vtisniti
svoje znamenje.

Izvajalka je na koncu vprašala: "Kaj naj še dodam? Grem. Ogromno delo me čaka Ni to veselo? Samo tako lahko vtisnem svoj pečat v življenje. Greste še vi?"

Poleg že izpostavljenih so nastopili: Izidor Jelenc (9.a), Lana Leskovar, Katja Kokalj, Gaja Strmšnik, Tajda Reiter, Enej Rep (vsi 7.b), Urban Hajnc, Andrej Greifoner, Pia Grudnik (vsi 6.a), Tim Skudnik (9.a) in Neja Tripkovič (7.b) pa sta nastopajoče spremljala na akustični kitari.

Proslavo sta pripravili Darja Medved in Monika Biderman